

Sygn. akt I C 835/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia SR Beata Winnicka - Pyrgiel

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 01.12.2015 r. w (...) na rozprawie

sprawy z powództwa J. Ś. (1)

przeciwko (...) (...) w G.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd(...)dnia 22.01.2003 r. sygn. akt(...), któremu(...)nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 11.04.2003 r. w stosunku do powoda J. Ś. (1);

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie powództwo;

III. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 835/14

UZASADNIENIE

Powód J. Ś. (1) wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) (...) w G. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego prawomocnego nakazu zapłaty (...)z dnia 22 stycznia 2003 r., zaopatrzonego w dniu 11 kwietnia 2003 r. w klauzulę wykonalności. Jednocześnie wniósł o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego w sprawie o sygn. akt (...) przez komornika sądowego przy (...) I. K..

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że na podstawie ww. tytułu wykonawczego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności toczyło się postępowanie egzekucyjne pod sygn. (...), które zostało umorzone 2 lipca 2003 r. We wrześniu 2014 r. wierzyciel złożył ponowny wniosek o wszczęcie egzekucji, którą prowadzi (...) Powód wskazywał, iż pomiędzy datą umorzenia egzekucji toczącej się uprzednio pod sygn. (...) a datą złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji w sprawie sygn. akt Km 4603/13 upłynęło dziesięć lat. Wskazywał, iż nie otrzymał odpisu tytułu wykonawczego ani wniosku wierzyciela o wszczęcie egzekucji. Podniósł zarzut przedawnienia. Wskazał, iż pismem z dnia 7 kwietnia 2014 r. wystąpił do wierzyciela z wnioskiem o uwzględnienie zarzutu przedawnienia, umorzenie prowadzonej egzekucji o zrzeczenie się roszczenia.

(...) udzielił zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał roszczenie, co do powoda J. Ś. (1) w całości i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania od powoda na rzecz pozwanego na podstawie art. 101 k.p.c., bowiem nie dał powodu do wytoczenia powództwa. W odpowiedzi na pismo powoda 7 kwietnia 2014 r., pozwany pismem z dnia 15 maja 2014 r. wystąpił

o umorzenie egzekucji w stosunku do powoda. Postanowieniem z dnia 21 maja 2014 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) w dniu 22.01.2003 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt (...), na mocy, którego nakazano J. Ś. (1), M. B., T. S. zapłatę solidarnie na rzecz (...) (...) w G. kwoty 11.883,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26.07.2002 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami sądowymi w wysokości 263 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł /okoliczność bezsporna, nadto dowód: nakaz zapłaty –k. 8 akt /.

(...) w dniu 11.04.2003 r. nadał klauzulę wykonalności powyższemu nakazowi /dowód: nakaz zapłaty –k. 8 /.

Z wniosku wierzyciela (...) (...) w G. (...) wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko J. Ś. (1) w oparciu o tytuł wykonawczy nakaz zapłaty z dnia 22.01.2003 r. wydany w postępowaniu upominawczym przez (...) sygn. akt (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności /okoliczność bezsporna, nadto dowód: nakaz zapłaty – k. 8, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji –k.9/.

Pismem z dnia 07.04.2014 r. powód J. Ś. (1) wystąpił do wierzyciela z wnioskiem o uwzględnienie zarzutu przedawnienia, umorzenie prowadzonej egzekucji oraz o zrzeczenie się roszczenia /okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 07.04. 2014 r. –k.10-11/.

Postanowieniem z dnia 21.05.2014 r. sygn. akt (...) I. K. na wiosek wierzyciela z dnia 15.05.2014 r. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie przeciwko J. Ś. (1) / okoliczność bezsporna, nadto dowód: postanowienie z dnia 21.05.2014 r. sygn. akt (...) –k. 53, wniosek z dnia 15.05.2014 r. –k.52/.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł swe ustalenia na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, w tym na postanowieniu o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt sygn. akt (...)z dnia 26.05.2014 r.

Poza sporem była legitymacja procesowa stron, jako również okoliczność umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko powodowi J. Ś. (1). Strona pozwana uznała roszczenie odnośnie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności skierowanego przeciwko powodowi.

Zgodnie z treścią art. 840 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo, gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Z powyższego przepisu wynika, że obowiązkiem strony powodowej było wykazanie wszelkimi obiektywnymi dowodami, iż odpadł obowiązek spełnienia świadczenia objętego treścią tytułu wykonawczego.

Na podstawie art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1998 r. sygn. akt I CKN 366/98 w art. 229 k.p.c. wyrażona została reguła dowodowa, która poleca przyjąć za prawdziwy fakt przyznany w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli jego przyznanie nie budzi wątpliwości, co do swej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Samo, więc tylko stwierdzenie przez sąd, że przyznanie takie właśnie zostało złożone

nie tylko zwalnia sąd od potrzeby prowadzenia dowodów na przyznane okoliczności, ale wręcz nakazuje mu przyjąć okoliczności te za prawdziwe. Jeżeli natomiast przyznanie sądowe strony nie posiada charakteru, o jakim mowa w art. 229 k.p.c., jako też w przypadku jego odwołania, wysnucie jakichkolwiek wniosków, co do prawdziwości lub nieprawdziwości faktów objętych tym przyznaniem podpada już pod ogólną zasadę "sędziowskiej swobodnej oceny dowodów".

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż strona pozwana w sposób jednoznaczny przy pierwszej czynności procesowej - w odpowiedzi na pozew uznała żądanie pozwu, co do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności skierowanego przeciwko J. Ś. (1), w związku z tym Sąd na mocy art. 840 k.p.c. w pkt I wyroku pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty (...) z dnia 22.01.2003 r. sygn. akt (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 11.04.2003 r., wydanym przez Sąd Rejonowy w Gdańsku w stosunku do powoda J. Ś. (2).

Biorąc pod uwagę fakt, iż tytuł wykonawczy został wydany przeciwko J. Ś. (1), M. B. oraz T. S., a powód wnosił o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości, pomimo, iż z treści pozwu wynikało, iż wywodzi on roszczenie jedynie w swoim imieniu, z tych względów zasadnym było na mocy art. 6 k.c. a contrario w pozostałym zakresie powództwo oddalić.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się również, co do kwestii zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zasadą jest, iż strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), co wynika wprost z przepisu art. 98 k.p.c. Zwrot kosztów będzie należał się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu (art. 101 k.p.c.). Obie przesłanki muszą wystąpić razem, aby pozwany dłużnik uzyskał zasądzenie kosztów procesowych. Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie i orzecznictwie, pozwany nie daje powodu do wytoczenia powództwa, jeżeli jego stosunek wobec roszczenia powoda, oceniony zgodnie z doświadczeniem życiowym, usprawiedliwia wniosek, że powód uzyskałby zaspokojenie swojego roszczenia bez konieczności wytoczenia powództwa przed sądem. Uznanie żądania pozwu musi nastąpić w sposób wyraźny i niebudzący wątpliwości przy pierwszej czynności procesowej, którą zwykle jest odpowiedź na pozew, czy sprzeciwi od nakazu zapłaty (a w jego braku ustne oświadczenie pozwanego złożone na pierwszym posiedzeniu sądowym).

Nadto zgodnie z art. 100 k.p.c. zd. 1 w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W orzecznictwie prezentowane jest zapatrywanie, że o zastosowaniu zasady wzajemnego zniesienia kosztów procesu decyduje kryterium słusznościowego rozłożenia obowiązku ponoszenia tych kosztów, nie jest natomiast bezwzględnie wymagane dokładne wyliczenie stosunku wygranej do przegranej (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 czerwca 1974 r., II CZ 104/74, niepubl.; z dnia 10 lutego 1985 r., II CZ 21/85, niepubl.; z dnia 17 czerwca 2011 r., II PZ 10/11, niepubl.). W takim wypadku sąd powinien wskazać na te względy, ponieważ słuszność leży u podłoża każdego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu (...)(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2012 r., I CZ 102/12, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż pozwany przy pierwszej czynności uznał, co prawda roszczenie powoda odnośnie jego osoby. Tym niemniej powód nie będąc reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w reakcji na toczące się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne skierował do wierzyciela pismo opatrzone datą 07.04.2014 r. z wnioskiem o uwzględnienie zarzutu przedawnienia, umorzenie prowadzonej egzekucji oraz o zrzeczenie się roszczenia; występując jednocześnie na drogę sądową w celu zabezpieczenia swoich praw. Mając na uwadze brak stosowanej wiedzy po stronie powodowej, co do zakresu koniecznych czynności w celu obrony swych praw oraz fakt, iż tytuł wykonawczy został wydany przeciwko trzem solidarnym dłużnikom,

a powództwo podległo uznaniu jedynie do powoda J. Ś. (1), zasadnym w ocenie Sądu było wzajemne zniesienie kosztów procesu w myśl art. 100 k.p.c.